

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษาเรื่อง การเขียนพยานุชนะไทยด้วยอักษรโรมันสมัยรัตนโกสินทร์ ซึ่งบันทึกโดยมิชชันนารีฝรั่งเศส ข้อมูลที่นำมาวิจัยนำมาจากเอกสารที่เขียนด้วยอักษรโรมันทั้งฉบับ บันทึกระหว่าง พ.ศ. 2330 ถึง พ.ศ. 2477 ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่ห้องสมุดหอจดหมายเหตุ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

การวิจัยเสนอเป็น 7 บท บทที่ 1 เป็นบทนำซึ่งกล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีดำเนินการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 กล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อตกลงเบื้องต้น

บทที่ 3 กล่าวถึงเอกสารสมัยที่ 1 ก่อนสมัยปลาเลอกัวซ์

บทที่ 4 กล่าวถึงเอกสารสมัยปลาเลอกัวซ์ โดยมุ่งพิจารณาอิทธิพลของระบบการเขียนอักษรโรมันที่ปลาเลอกัวซ์เป็นผู้คิดขึ้น

บทที่ 5 กล่าวถึงการวิจัยเอกสารสมัยที่ 3 สมัยหลังปลาเลอกัวซ์

บทที่ 6 เปรียบเทียบระบบการเขียนพยานุชนะไทยด้วยอักษรโรมัน 3 สมัย

บทที่ 7 บทสรุปผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ระบบการเขียนพยานุชนะไทยด้วยอักษรโรมันมีลักษณะการใช้จำแนกเป็น 2 ลักษณะคือ การใช้อย่างคงที่ และ การใช้อย่างไม่คงที่ อักษรโรมันที่ผู้บันทึกใช้เกิดจากวิธีการบันทึก 3 วิธีคือ การถ่ายเสียง การถ่ายอักษร และการประสมกันระหว่างการถ่ายเสียงกับการถ่ายอักษร อักษรโรมันซึ่งเกิดจากการบันทึกทั้ง 3 วิธี แสดงให้เห็นอิทธิพลของระบบเสียงและระบบอักษรในภาษาแม่ ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศสและระบบการเขียนอักษรโรมันระบบอื่น ๆ ได้แก่ ระบบการเขียนอักษรโรมันภาษาบาลีสันสกฤต ระบบการเขียนอักษรโรมันภาษาเวียดนาม และระบบการเขียนอักษรโรมันของปลาเลอกัวซ์

ระบบการเขียนพยานุชนะไทยด้วยอักษรโรมันในสมัยที่ 1 ได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ และระบบการเขียนภาษาไทยด้วยอักษรโรมันระบบอื่น ได้แก่ ระบบการเขียนอักษรโรมันของภาษาบาลีสันสกฤตและเวียดนาม ในสมัยที่ 1 นี้ได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ชัดเจนกว่าสมัยที่ 2 และ สมัยที่ 3 สมัยที่ 2 ได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ และ ระบบการเขียนอักษรโรมันของภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเวียดนาม และอิทธิพลของระบบของปลาเลอกัวซ์ สมัยที่ 3 ได้รับอิทธิพลจากระบบในสมัยที่ 1 และ สมัยที่ 2 สืบต่อกันมา